

**ผลของการใช้เทคนิค KWL-Plus ที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1**
**The Effects of KWL-Plus Technique on Analytical Thinking Skills and
Summary Writing Achievement in Thai Language Learning Area
of Prathomsuksa6 Students in Watpungdan School,
Phatthalung Primary Education Service Area Office 1**

พชณีญา ต่วงชู* อภินันท์พร สถิตยภัคกุล และ กตัญญูตา บางโท

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*Corresponding Author, E-mail: neeya2818@gmail.com, โทร. 089-9757237

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 10 คน เครื่องมือประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความจำนวน 5 แผน (2) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อและ (3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย จำนวน 1 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีแบบ One-sample t-test for the mean ($n < 30$)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 85.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: เทคนิค KWL-Plus ทักษะการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความภาษาไทย ประถมศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to; 1) compare the analytical thinking skills of Prathom Suksa 6 students after learning with KWL-Plus Technique to the 75 percent criterion 2) compare summary writing achievement in Thai Language learning area of Prathom Suksa 6 students after learning with KWL-Plus Technique to the 75 percent criterion. The sample group of this study included 10 Prathom Suksa 6 students in Watpungdan school, Phatthalung Primary Education Service Area Office 1 in second semester of 2015 academic year. The research instruments were 5 learning management plan with KWL-Plus Technique in Thai Language learning area of Prathom Suksa 6, 20 item multiple choice test of analytical thinking skills in Thai Language learning area of Prathom Suksa 6 and 1 item of achievement test in Thai Language learning area of Prathom Suksa 6. The data were analyzed by descriptive statistic and One-sample t-test for the mean ($n < 30$) were utilized to test hypotheses.

The result of the research were as follows; 1) The analytical thinking skills of Prathom Suksa 6 students after learning with KWL-Plus Technique were 86.00 percent which were statistical significance higher than 75 percent criterion at .05 level. 2) Summary writing achievement scores in Thai Language learning area of Prathom Suksa 6 students after learning with KWL-Plus Technique were 85.60 percent which were statistical significance higher than 75 percent criterion at .05 level.

Keywords: *KWL-Plus Technique, analytical thinking skills, Summary writing achievement in Thai Language learning area, Prathom Suksa*

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดเป้าหมายและกรอบในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และกำหนดให้มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนในทุกกลุ่มสาระ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดและการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถอ่านเพื่อหาข้อมูลสารสนเทศ จับประเด็นสำคัญ เปรียบเทียบ เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผล ความสัมพันธ์ของเรื่องราว แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านโดยมีเหตุผลสนับสนุน และสามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความคิดเห็น คุณค่าจากเรื่องที่อ่านโดยการเขียน (-กรมวิชาการ, 2552, น.34-36) การกำหนดแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับการพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจ เขียนอย่างมีคุณภาพและมีทักษะการคิดขั้นสูง คือ การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, 2557, น.1-3) ทักษะการคิดดังกล่าวต้องใช้ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ในการพิจารณา จำแนกองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อถ่ายทอดความคิดออกมาอย่างเป็นรูปธรรม (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2556, น.48) จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้นเห็นได้ว่า การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด นักเรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนาไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านการประเมินการอ่านและการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับสถานศึกษา (สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2558) พบว่า คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับการจัดการศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ อีกทั้งผลการจัดการเรียนรู้ด้อยลงทุกปี โดยเฉพาะในด้านของทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความ ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 มีผลคะแนนจากการทดสอบวัดผลการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2557 (16 พฤษภาคม 2557 – 15 พฤษภาคม 2558) มาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความเพียงร้อยละ 43.33 ซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายร้อยละ 50.00 ตามที่โรงเรียนตั้งไว้ และจากการศึกษาพฤติกรรมการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความ พบว่า หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องราวจากสื่อต่าง ๆ แล้ว ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจำแนกใจความหลักและใจความรองของเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน เขียนเรียบเรียงเรื่องราวไม่เป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ เขียนย่อความโดยนำบทสนทนามาเขียนโดยไม่ได้เปลี่ยนเป็นประโยคบอกเล่า คัดลอกข้อความจากบทอ่านมาเขียนเรียงติดต่อกันโดยไม่มีการเชื่อมความที่สละสลวยและไม่ใช้สำนวนการเขียนของผู้เขียนซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการเขียนย่อความที่ถูกต้อง โดยหลักการเขียนย่อความที่ถูกต้องนั้นนักเรียนต้องสามารถเขียนย่อความได้สาระสำคัญครบถ้วน ครอบคลุมเนื้อหา ลำดับเหตุการณ์ ถูกต้อง ตรงประเด็น โดยใช้สำนวนภาษาของนักเรียน และมีการเชื่อมความอย่างสละสลวย (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และวีรวัฒน์ อินทรพร, 2556, น.223; สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น.72) ปัญหาข้างต้นเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะในการเขียนย่อความนั้นนักเรียนต้องมีการคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ไคร่ครวญในเหตุและผลทุกด้านทุกมุมอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้ข้อความจริงและสามารถสรุปแนวคิดหลักหรือประเด็นสำคัญของเรื่องแล้วถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น.156) จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นปัญหาของระบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันที่สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนไม่สามารถนำความรู้จากในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในด้านของการสื่อสารในยุคที่เรียกได้ว่าเป็นยุคการสื่อสารไร้พรมแดนบุคคลสามารถรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้นมีทั้งข้อมูลที่เป็นความจริงข้อมูลที่จัดกระทำขึ้นมา และทุกคนต้องเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารที่ต้องถ่ายทอดความรู้สู่บุคคลอื่นเป็นผู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ผู้รับสารขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินชีวิตได้

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้รับสารและผู้ส่งสารที่มีคุณภาพจากการศึกษาพบว่า เทคนิค KWL-Plus ที่พัฒนาและเผยแพร่โดย คาร์ และ โอเกิล (Carr & Orgle, 1987, p.626-631) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความได้อย่างเป็นขั้นตอน เทคนิค KWL-Plus มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนคือ 1) ขั้น K เป็นขั้นที่นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมก่อนการอ่านกับความรู้ใหม่ที่จะอ่าน 2) ขั้น W เป็นขั้นที่นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้จากการอ่าน 3) ขั้น L1 เป็นขั้นการคิดวิเคราะห์ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 4) ขั้น L2 ขั้นการสร้างแผนผังความคิดจากใจความสำคัญที่ได้จากการอ่าน และ 5) ขั้น L3 ขั้น การเขียนย่อความตามแผนผังความคิดจากข้อมูลที่น่าเสนอผู้วิจัยเชื่อว่าเทคนิค KWL-Plus สามารถช่วยแก้ปัญหาด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความของนักเรียนได้ จึงสนใจที่จะนำเทคนิค KWL-Plus มาใช้ในการแก้ปัญหาด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนย่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus มีพัฒนาการ

ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 หรือไม่ อย่างไร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus มีพัฒนาการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนขนาดเล็กในเครือข่ายจตุรมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 10 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมด 64 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 10 คนซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น การสอนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ตัวแปรตาม 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.2 ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการเขียนย่อความ ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดพังดาน พ.ศ.2551 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ประกอบด้วยเนื้อหาย่อย ได้แก่ การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ นิทาน ตำนาน บทความและข่าว

- 4.ระยะเวลาในการศึกษาใช้เวลาเรียนในภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 ชั่วโมง**
- ชั่วโมงที่ 1-2 การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากการอ่านเรื่องสั้นๆ
  - ชั่วโมงที่ 3-4 การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากการอ่านนิทาน
  - ชั่วโมงที่ 5-6 การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากการอ่านตำนาน
  - ชั่วโมงที่ 7-8 การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากการอ่านบทความ
  - ชั่วโมงที่ 9-10 การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากการอ่านข่าว

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เทคนิค KWL-Plus หมายถึง กลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ โดยการตรวจสอบความรู้เดิม มีการตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้เพิ่มเติม ตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและตอบคำถามตามที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านอย่างถูกต้อง และมีการจัดระบบข้อมูลในรูปแบบของแผนผังความคิด เพื่อนำข้อมูลนั้นไปใช้ในการเขียนย่อความซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ (Carr & Orgle, 1987, p.626-631)

- 1) ชั้น K (what we know) กิจกรรมเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่
- 2) ชั้น W (what we want to know) กิจกรรมการตั้งคำถามเชิงคิดวิเคราะห์ในสิ่งที่ตนเองต้องการรู้จากการอ่าน
- 3) ชั้น L1 (what we have learned) กิจกรรมคิดวิเคราะห์ จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและสอดคล้องกับคำถามที่ตั้งไว้
- 4) ชั้น L2 กิจกรรมการสร้างแผนผังความคิด (Mapping)
- 5) ชั้น L3 กิจกรรมการเขียนย่อความ (Summarizing)

2. ทักษะการคิดวิเคราะห์ หมายถึงความสามารถในการพิจารณาใคร่ครวญเกี่ยวกับข้อมูล เรื่องราวต่างๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยใช้วิธีการแยกแยะองค์ประกอบออกเป็นส่วนๆ เพื่อการจับประเด็นสำคัญ จากนั้นจึงนำมาจัดหมวดหมู่ความสัมพันธ์เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อนำไปสู่การย่อความอย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพวัดได้จากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดประเด็นในการวัดพฤติกรรมด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ตามแนวของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557, น.45 – 46; อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 ข, น.107) คือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหา 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) การวิเคราะห์หลักการสำคัญ 4) การตีความ 5) การเขียนย่อความ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถของนักเรียนที่แสดงออกทางด้านการจำ ความเข้าใจ การปรับใช้การวิเคราะห์ การประเมินค่าและการสร้างสรรค์ ตามกรอบสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 2 ตัวชี้วัดที่ 5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่านวัดได้จากการตรวจผลงานการเขียนย่อความหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus มีประเด็นในการวัดการเขียนย่อความ 5 ด้าน คือ 1) การวิเคราะห์และจับประเด็นสำคัญของเรื่อง 2) เนื้อหา 3) การเรียบเรียงเรื่องราว 4) การใช้ภาษา และ 5) การเขียนสะกดคำ

4. ประถมศึกษา หมายถึงการศึกษาภาคบังคับที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และความสามารถขั้นพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ จำนวน 5 แผน ประกอบด้วยเนื้อหาย่อคือ การคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ นิทาน ตำนาน บทความและข่าว โดยในการกำหนดเนื้อหาย่อยนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 สาระการเรียนรู้ที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ตัวชี้วัดที่ 5 เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ และศึกษารูปแบบของบทอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กล่าวคือ เรื่องสั้นๆ และบทความที่กำลังได้รับความสนใจในยุคปัจจุบัน นิทานและตำนานที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาหรือวัฒนธรรมในท้องถิ่นของนักเรียนชาวที่เป็นปัจจุบัน ทันยุค ทันเหตุการณ์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้และจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งฉบับเท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ได้ และค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งฉบับเท่ากับ 4.62 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน โดยกำหนดประเด็นในการวัดพฤติกรรมการด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ 5 ด้านตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557 ก, น.45-46 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557 ข, น.107) คือ

- 1) การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นความสามารถในการแยกข้อมูล เนื้อเรื่องได้ตามหลักเกณฑ์
- 2) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและข้อมูลแต่ละองค์ประกอบ
- 3) การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
- 4) การตีความ การระบุสิ่งที่คลุมเครือเพื่อหาความหมายที่แท้จริง เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
- 5) การย่อความ

จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมด และจากการนำแบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนเนื้อหามาก่อน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลควนขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 50% และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสันพบว่า แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ ทั้งฉบับ มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .40 - .73 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .27 – .60 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.76

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การเขียนย่อความ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 25 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เปิดโอกาสให้ผู้ทำแบบทดสอบมีอิสระในการแสดงความสามารถทางการเขียนย่อความ ทั้งด้านความจำ ความเข้าใจ การปรับใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่าและการสร้างสรรค์กำหนดประเด็นการวัด 5 ด้าน และระดับความสามารถขององค์ประกอบแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ โดยผู้วิจัยนำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของสจิด บั้วผั้น (2540, น.77-80) ซึ่งได้มาจากการปรับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของ Jacobs และคณะ และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของ Heaton มาใช้ในการตรวจให้คะแนนโดยมีองค์ประกอบและสัดส่วนการให้คะแนน คือ

1) การวิเคราะห์และจับประเด็นสำคัญของเรื่อง วัดระดับความสามารถจากการวิเคราะห์ แยกแยะ ใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน นักเรียนจึงจะได้ระดับคะแนน 5 คะแนน

2) เนื้อหาวัดระดับความสามารถจากการเขียนสรุปใจความสำคัญได้ถูกต้อง ครบถ้วน กะทัดรัด สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน นักเรียนจึงจะได้ระดับคะแนน 5 คะแนน

3) การเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์วัดระดับความสามารถจากการเรียบเรียงเรื่องราวได้ตามลำดับเหตุการณ์ ต่อเนื่องชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา นักเรียนจึงจะได้ระดับคะแนน 5 คะแนน

4) การใช้ภาษา วัดระดับความสามารถจากการใช้สำนวน ถ้อยคำได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สละสลวย เชื่อมโยงภาษาได้ดีสื่อความหมายได้ชัดเจน นักเรียนจึงจะได้ระดับคะแนน 5 คะแนน

5) การเขียนสะกดคำวัดระดับความสามารถจากการเขียนสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอย่างถูกต้อง นักเรียนจึงจะได้ระดับคะแนน 5 คะแนน

จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้และจากการนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนเนื้อหามาก่อน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลควนขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 30 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน พบว่าค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 10 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. **ดำเนินการสอนและเก็บรวบรวมข้อมูล** โดยการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 10 ชั่วโมง จากบทอ่านที่หลากหลาย ได้แก่ เรื่องสั้นๆ นิทาน ตำนาน บทความ ข่าว มาใช้ในการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน แผนละ 1 บทอ่าน

2. **ทดสอบหลังเรียน (Post-test)** โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน และ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนย่อความแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ รวม 25 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบ One-sample t – test for the mean ($n < 30$)

ผลการวิจัย

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดานสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

N = 10

สภาพการณ์	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75	$\bar{x}$	S.D.	ค่าร้อยละ	t
หลังการทดลอง	20	15	17.20	2.86	86.00	2.43*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus กับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 75

N = 10

สภาพการณ์	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ร้อยละ 75	$\bar{x}$	S.D.	ค่าร้อยละ	t
หลังการทดลอง	25	18.75	21.40	3.57	85.60	2.35*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่าทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus คะแนนเฉลี่ยรวม หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 86.00 ทั้งนี้เป็นเพราะเทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนในการช่วย พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยขั้น K (what we know) ขั้นเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับเนื้อหาใหม่ที่จะอ่าน นักเรียนต้องระบุความแตกต่างและการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับเนื้อหาใหม่ได้ว่าสิ่งใดที่รู้แล้ว สิ่งใดที่ยังไม่รู้เพื่อที่จะสามารถนำความรู้เดิมมาใช้เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ดังแนวคิดของ เดวิด ออซูเบล (1963 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2552, น.68) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะมีความหมายแก่นักเรียน หากการเรียนรู้สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่ง หนึ่งที่รู้มาก่อน การสร้างความคิดรวบยอดหรือกรอบโมโนทัศน์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาสาระนั้นอย่าง มีความหมาย ขั้น W (what we want to know) นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ที่ต้องการรู้ระหว่างอ่าน ช่วยให้นักเรียน

รู้จักการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างความรู้จากการอ่าน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สังเกตได้ว่านักเรียนสามารถตั้งคำถามได้อย่างหลากหลาย มีการระดมสมองเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน ชั้น L1 (what we have learned) นักเรียนต้องวิเคราะห์เนื้อหาที่อ่าน ตรวจสอบความเข้าใจจากการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องจากการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความสนใจในบทอ่านเป็นอย่างมาก เนื่องจากบทอ่านมีหลายประเภท ทั้งเรื่องสั้นๆ นิทาน ตำนาน บทความและข่าว และเป็นบทอ่านที่ให้สาระความรู้และน่าสนใจ นักเรียนตั้งใจอ่านอย่างมีสมาธิ กระตือรือร้นในการวิเคราะห์ค้นหาคำตอบเพื่อตอบคำถาม ทำให้สามารถพัฒนาตนเองขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งการจับประเด็นสำคัญและการใช้ภาษา ชั้น L2 หรือ ชั้นกิจกรรมการสร้างแผนผังความคิด (Mapping) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกการจัดระบบความคิด โดยนักเรียนแยกประเภทข้อมูลของบทอ่านตามหมวดหมู่ และนำมาเขียนแผนผังความคิด เพื่อแสดงกระบวนการคิดวิเคราะห์และการเชื่อมโยงข้อมูลออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ มองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดได้อย่างเป็นระบบ (วัชรา เล่าเรียนดี, 2548, น.52; ศิริมณฑา ขนศิริ, 2547, น.18) จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เห็นว่านักเรียนสามารถจัดประเภทข้อมูล สร้างความคิดรวบยอดได้ด้วยตนเองจนเกิดการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างแท้จริงผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณี วิเศษโวหาร (2556) ที่พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 หลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และงานวิจัยของ บรรจง แสงนภาวรรณ (2557) ที่พบว่า ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 หลังการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL-Plus อย่างมีนัยสำคัญ .05

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus คะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนร้อยละ 85.60 ทั้งนี้เป็นเพราะเทคนิค KWL-Plus เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนย่อความอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญของเรื่องตามรายละเอียดของเนื้อหา การนำข้อมูลมาจัดทำเป็นผังความคิดการเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ การเขียนสะกดคำและใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus จึงทำให้นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้สาระสำคัญครบถ้วน ครอบคลุมเนื้อหา ลำดับเหตุการณ์ถูกต้อง ตรงประเด็น โดยใช้สำนวนภาษาของนักเรียน และมีการเชื่อมความอย่างสละสลวยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณี วิเศษโวหาร (2556) ที่พบว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 6 หลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และงานวิจัยของ มูฮัมหมัด ฮัมดีน (Mohammad, 2014, p.2278-2288)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ผู้สอนจะต้องศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ และดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างถูกต้องโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus ต้องเน้นให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทุกขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

1.3 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนเพื่อจะได้พัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำเทคนิค KWL-Plus ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และเขียนย่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่นด้วย

2.2 ควรมีการนำเทคนิค KWL-Plus ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วย

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, และ วีรวัฒน์ อินทรพร. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิตนา แคมมณี. (2552). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรจง แสงนภาวรรณ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้เทคนิคการสอน KWL Plus. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับ มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 7(2), 448-460.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ : 9119 เทคนิคพรินติ้ง.

พรณี วิเศษโหวท. (2556). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสรุปความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โรงเรียนวัดพังดาน. (2553). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดพังดาน*. พัทลุง : โรงเรียนวัดพังดาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2548). *เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิริมณฑา ขุนศิริ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้แผนผังมโนทัศน์และวิธีสอนตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 – 2557. สืบค้น 26 พฤษภาคม 2558, จาก <http://www.onetresult.niets.or.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557ก). การพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- (2557ข). สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- (2558). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์: เรียงความ ย่อความ และสรุปความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- สุจิต บัวผัน. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมการฟังและกิจกรรมการอ่าน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Carr, Eileen., & Orgle, Donna. (1987). KWL-Plus: A strategy of comprehension and summarization. *Journal of Reading*, 30(7), 626 – 631.
- Mohammad, Hamdan. (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. *Journal of Theory and Practice in Language Studies*, 4(11), 2278-2288.

Translated Thai References

- Buaphan, S. (1997). *A comparison of Thai language summary writing ability of mathayomsuksa two students between groups learned by using listening activities and reading activities* (Master's thesis). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Dachakup, P., & Yindeesuk, P. (2014). *The 21st Century instruction*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Department of Curriculum and Instruction Development. (2009). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Printing. [in Thai]
- Khammanee, T. (2009). *Model of Instruction: Alternative teaching method* (6th ed). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- Khunsiri, S. (2004). *A comparative study of learning achievement on Chemical use in daily life of fifth grade students taught by participatory learning with concept mapping approach and teachers manual* (Master's thesis). Nakhon Pathom: Silpakorn University. [in Thai]

- Laksanasiri, J., & Intaraporn, W. (2013). *Thai Language for Communication*. Nakhon Pathom: Silpakorn University. [in Thai]
- Laoreandee, W. (2005). *Technical and Tactical for thinking skill development: Learner centered instruction*. Nakhon Pathom : Silpakorn University. [in Thai]
- National Institute of Educational Testing Service. (2015). *The result of Ordinary National Education test in Thai language learning of Grade 6 students in the Academic Year 2012- 2014*. Retrieved May 26, 2015, from <http://www.onetresult.niets.or.th>. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2014a). *Thai language textbook PASAPATEE of Grade 6 (4th ed)*. Bangkok: KurusapaPrinting Ladphrao. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2014b). *The development of reading skill, analytical thinking skills and written communication*. Bangkok: National Office of Buddhism. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2015). *Manual of teaching Thai, thinking and Creative writing: Essay, brief and summary writing for Grade 4 – Grade 12*. Bangkok: The Welfare Promotion Commission for Teachers and Education Personnel Printing Ladphrao. [in Thai]
- Sang-napawan, B. (2014). The development of analytical reading thinking skills of the sixth grade students by applying KWL- Plus technique. *The Journal of the Veridian E- Journal in Humanities, Social Sciences and arts*, 7(2), 448-460. [in Thai]
- Susaorat, P. (2013). *The development thinking skills*. (5th ed). Bangkok: 9119 Technique Printing. [in Thai]
- Watpungdan School. (2010). *Curriculum of Watpungdan School*. Phatthalung: Watpungdan School, Phatthalung Primary Education Service Area Office 1. [in Thai]
- Wisedwohan, P. (2013). *The study of critical reading and summary writing ability in Thai Language of Prathomsuksa 5 students through KWL-Plus Learning management (Master's thesis)*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University. [in Thai]